

A photograph of three people in legal robes (advocaten) in a garden setting. A man and a woman are seated at a wooden picnic table, while another woman stands to the right holding a folder. The background is filled with lush green foliage and trees. The scene is brightly lit, suggesting a sunny day.

DE WESKI'S

Een nuchtere advocaten familie

Er valt veel te lachen op het advocatenkantoor van de Weski's in Rotterdam. Maar het debat wordt evenmin geschuwd. Inez Weski (1955), haar zus Miriam (1953) en zoon Guy (1981) over altijd werken, zuiver leven en de last van het loslaten.

TEKST: KARIN KUIJPERS | BEELD: JACQUELINE DE HAAS | VISAGIE: MINKE BOEIJEN

Het kantoor van Inez Weski in Rotterdam heeft een gothic sfeer. Zwarte velvet gordijnen fungeren als kastdeuren, Afrikaanse maskers staan naast stapels dossiers, pennenbakjes en andere trivia. De luxaflex, de lampen: alles is zwart – inclusief de met kohl geverfde ogen van Inez zelf. Alleen het bureau is van teakhout.

Bent u gothic?

Ze lacht. “Welnee. Ik heb niets met gothic. Alleen is kleur mij wezensvreemd. Mijn kledingkast is één diep zwart gat en ik voel me daar prettig bij. Zoals ik ook een zwarte auto heb, bij mij thuis alles zwart is en deze gordijnen op mijn kantoor zwart zijn. Op maat gemaakt en zoveel handiger dan kastdeuren. Ik kan gemakkelijk bij mijn dossiers.”

In de jaren 70 verzamelde Inez messen. Maar die heeft ze op zeker moment van de hand gedaan. Met ironie: “Ik heb zelfs een koppen-snellersmes gehad, maar dat werd verboden. Bovendien heb ik toch geen tijd voor hobby’s.”

Inez Weski (1955) is een van Nederlands bekendste strafpleiters. Ze studeerde rechten in Rotterdam, werd in 1978 als advocaat beëdigd en sloot zich aan bij het advocatenkantoor van haar zus Miriam: Weski Advocaten. Als strafpleiter geniet ze bekendheid door cliënten als Desi Bouterse (drugssmokkel), Guus Kouwenhoven (wapenhandel en oorlogsmisdaden) en Wijnand B. (diamantroof Schiphol).

De ‘zusjes Weski’ werden Miriam & Inez genoemd in het begin van hun loopbaan. Ze vielen op. Miriam specialiseerde zich in bestuurs-, ambtenaren- en arbeidsrecht met daarbij nog als ‘hobby’ hippisch recht.

Miriam (1953): “Ik hou van de paarden, van daar.”

De interviewsetting is rondom het bureau van Inez. Zoon **Guy (1981)** van Inez, ook strafpleiter, schuift de stoelen aan. Zoon Benjamin

van Miriam maakt ook deel uit van het kantoor maar is er niet bij.

De nuchterheid zelf

Miriam vertelt dat ze net het eerste seizoen van *Undercover* heeft gezien. “Ik vond die acteurs en vooral Frank Lammers heel realistisch acteren. Ik had ook geen moment verwarring met de Lammers met die tas van de Jumbo.”

Inez: “Ik kijk eigenlijk nooit naar Nederlandse series.”

Miriam: “Van Inez mag ik ’s nachts niet meer kijken, ze denkt dat ik verslaafd raak.”

Inez: “Laten we het daarover niet meer hebben. Ik ben trouwens wel benieuwd naar de nieuwe van Quentin Tarantino. Daar zitten tenminste niet van die romantische scènes in. In films vind ik al die rozenblaadjes en geurkaarsen vooral oponthoud.”

Guy: “Dat romantische zit niet in onze genen.”

Miriam: “We zijn heel nuchter opgevoed.”

Wie meer wil weten over hun oorsprong, afkomst en opvoeding komt bedrogen uit. Inez, met een veelbetekenende blik: “Op een gegeven moment hoor je ons niet meer, hè.” Wikipedia zegt: ‘Inez Weski groeide op als jongste van een groot, onconventioneel gezin in een intellectueel milieu waarin veel werd gepraat over kunst en filosofie. De Weski’s verhuisden vaak, onder meer naar het Midden-Oosten.’ Punt.

Inez: “Miriam en ik zijn de jongsten van vijf.”

En de rest?

Inez: “De rest is ouder en dan treedt hierbij de censuur in.”

Guy: “Onze Omerta.”

Miriam: “Zo erg is het toch ook weer niet dat we graag onze privacy willen houden? Tegenwoordig word je net zo goed beoordeeld op je werk als wat er privé met je gebeurt. Ik

ken mensen die daar duizend keer spijt van hebben.”

Inez: “Als onze publieke persoonlijkheid enige overeenkomst vertoont met de oorspronkelijke versie is dat meer dan genoeg.”

Miriam (grijnst): “Wij ontberen elke spontaniteit.”

Sneeuwluipaard

Waarmee niet de indruk mag worden gewekt dat het een koele bende is bij de Weski’s. Ook al roept Inez dat zij geschikt is als ‘verlicht despoot’, hun uitspraken zijn omfloerst met humor en ironie. En als Inez doordraaft, wordt ze fijntjes onderbroken door haar zoon en zus. Dan zegt Miriam: “Laat Guy zelf even vertellen!” Bijvoorbeeld over het avontuur dat hij beleefde in de Himalaya waar hij off-piste aan het snowboarden was en een sneeuwluipaard tegenkwam. Met een GoPro werden hij en het sneeuwluipaard gefilmd.

Guy: “Ik werd later die dag overspoeld door Indiase journalisten die het dier wilden zien. Het was namelijk jaren geleden dat ze er eentje op de foto hadden gekregen. De *National Geographic* heeft er nog een wetenschappelijk artikel aan gewijd.”

Inez (zichtbaar trots op haar zoon): “Zoals hij leeft, vind ik prachtig. Ik ben een workaholic, 24/7 aan het werk. Hij heeft er een leven naast. Natuurlijk heb ik toen hij jong was ook alle *rides* in de pretparken gedaan en hem meegenomen naar musea. Dat ben je verplicht. Maar mijn wereld bestond en bestaat nog steeds voornamelijk uit dossiers en zittingszalen.”

Guy: “Ik word heel ongelukkig van alleen maar werk.”

Zo studeerde hij naast zijn werk vier jaar Japans. Eigenlijk omdat ze thuis van Japans eten hielden en hij vaak naar Japanse films keek. “Toen ik 19 was, ben ik met mijn moeder naar Japan geweest.” ►

INEZ:

‘Kleur is mij wezensvreemd’

5X KORT GUY

Mooiste stuk ooit gezien? “Helaas ben ik slechts twee keer in mijn vroege jeugd naar een toneelstuk geweest en die hebben geen indruk op mij achtergelaten.”
Hekel aan? “Mensen die hun afspraken niet nakomen.”
Dierbaar bezit? “Mijn naasten en mijn verstand.”
Onmisbaar? “Een heldere geest.”
Levensmotto? “Alles is mogelijk.”

MIRIAM

Mooiste stuk ooit gezien? “De klassieke tragedie *Helena van Troje* in Syracuse, Italië.”
Hekel aan? “Mensen die anderen afwijzen zonder hen te kennen.”
Dierbaar bezit? “Mijn vrijheid.”
Onmisbaar? “Een goed functionerend brein en hart.”
Levensmotto? “Niemand is perfect. Als je maar je best doet komt het goed, ook met de wereld.”

Inez: “Zaten we in zo’n zweeftrein, lieten mensen gewoon al hun eigendommen staan als ze even weg wilden naar de restauratie-wagon! En die daar vervolgens keurig bleven staan.”

Miriam: “Ook die mensen bestaan in een land met een oorlogsverleden.”

Minder menselijk

Guy gaat graag naar landen waar hij nog vreemd genoeg als het ware ‘echte vrijheid’ voelt. Zoals in India, Kosovo, Japan en Georgië. “In Nederland word ik soms helemaal gek van de regeltjes.”

Inez (lachend): “Nee, je wordt er alleen maar neergeschoten.”

De strafpleiter is blij dat Guy haar vak heeft gekozen. “Ik zou een kind nooit dwingen tot een studiekeuze. Dan ben je gedoemd om andermans leven te moeten leiden. Van huis uit heeft Guy toch een zekere hang naar filosofie en rechtvaardigheid meegekregen. Naar het beschouwen van de geschiedenis en de gevolgen daarvan, en wat je daarin kunt betekenen. Uiteindelijk is dit vak een individueel geheel. Je hebt die rol in dat vreemde systeem van hoop en wanhoop, van allerlei regels, van conflicterende belangen. Samengevat een prachtige compilatie van emotie en ratio.”
Guy: “Na de middelbare school had ik geen idee wat ik wilde doen. Rechten leek me dodelijk saai, strafrecht vond ik leuk.”

Miriam vult aan dat het werk van advocaten heel erg is veranderd. “Vroeger ging je het vliegtuig in voor getuigenonderzoek in internationale zaken, nu moet je het doen met slechte videoverbindingen waardoor je er minder goed achterkomt of iemand nou liegt of niet. En sinds de komst van het recht op verhoorbijstand bij politieverhoren in 2017 is het werk nog veel drukker geworden. Je moet dag en nacht beschikbaar zijn voor verhoren tegen een krankzinnig laag tarief. Voor een

licht vergriep krijg je als je tien uur bezig bent 150 euro. Logisch dat veel kantoren failliet gaan.”

Inez: “En daar komt dan nog bij dat we voorafgaand aan het verhoor nog even met de cliënt kunnen praten, maar tijdens het verhoor worden we letterlijk in een hoek van de kamer gezet en mogen we geen oogcontact of wat ook hebben. Je zit er als advocaat als decoratie bij. In België noemen ze dat het ‘Bloempotarrest’: je wordt tijdens die verhoren vaak echt in de hoek van de kamer als een bloempot neergezet.”

Guy vindt dat zijn werk minder menselijk is geworden.

Inez: “Er is een algehele hardheid, bijna agressie zou ik zeggen.”

Miriam: “En al die berichtgeving over criminaliteit in de media waardoor je echt denkt dat het heel slecht gaat met Nederland en we worden bevolkt door voornamelijk slechte mensen.”

Guy: “Terwijl er gewoon echt minder criminaliteit is.”

Gewoon hop-hop

Inez krijgt een telefoontje dat de visagiste is gearriveerd voor de fotoshoot.

Miriam (grijnst): “Fijn, die zal ik hard nodig hebben.”

Inez: “Iemand nog thee of koffie?”

Miriam en Inez zijn allebei oma. Miriam van elf kleinkinderen en Inez van drie.

Hoe is het voor jullie om oma te zijn?

Inez: “Je kinderen zijn je achilleshiel, maar je kleinkinderen ook. Dat altijd bezorgd zijn gaat nooit weg. Misschien tot ergernis van je kinderen. En misschien vooral als je een controlfreak als moeder hebt zoals ik. Die zich dan overal mee bemoeit. Terwijl ik, als ik dat aan het doen ben, tegelijkertijd denk: waarom doe ik dit eigenlijk?” ►

GUY:
‘In Nederland
word ik soms
helemaal gek
van de regeltjes’

MIRIAM:

‘Wij ontberen elke spontaniteit’

Guy (met opgetrokken wenkbrauwen): “Krijgen we tips over wel of niet een dekontje of hemdje aan, hemdje uit. Houd op zeg, we weten heus wel wat we doen.”

Miriam: “Ik heb altijd gewerkt toen ik moeder was, maar ik ben ook altijd bezorgd. Niet alleen om mijn kinderen – als ik iemand in de stad zie fietsen met een kindje zonder helm achterop, zou ik die ook het liefst aanspreken. En als er echt iets ernstigs in de familie gebeurt, gooi je natuurlijk meteen je dossier dicht. Mijn oudste kleindochter heeft in Tsjechië de ziekte van Lyme gehad, en drie weken in het ziekenhuis gelegen met verlammingen. Ze is er gelukkig bovenop gekomen maar ik probeer me in te houden om niet te zeggen: ‘Draag lange mouwen als je het bos ingaat.’”

Inez: “Mijn zus is heel zorgzaam.”

Miriam (lacht): “Het is toch ook mooi van onze familie dat we voor elkaar zorgen. En natuurlijk botsen we weleens, maar dat komt ook omdat iedereen een duidelijke mening heeft.”

Wordt er altijd over werk gepraat, ook buiten kantoortijden?

Miriam: “Als we weleens uiteten gaan zeggen we altijd: ‘We gaan het niet over werk hebben hoor.’ Maar voor je het weet is het weer zover. En Inez wil altijd snel eten. Ik krijg bijna nooit de kans om de menukaart te bekijken. Heeft zij al besteld en moet alles ook tegelijk op tafel komen.”

Inez: “Ja, ik ben niet echt van de gezelligheid. Ik kook haast altijd zelf en dan moet het binnen tien minuten klaar zijn. Gewoon hop-hop wat salade in een kom, wat vis erbij en klaar. Ik ben dol op zeewier in alle vormen en maten – gekrulde rode, doorzichtige, noem maar op. Voor het overige zit ik vooral langs de weg met altijd haast. Achter het stuur eet ik mijn boterham met kaas en als zittingen uitlopen heb ik krentenbollen in mijn binnen-

zak. Daar red ik ook weleens collega's mee.”

Miriam: “Ik drink wel eens een glaasje wijn bij het eten, maar dat mag niet waar Inez bij is.”

Inez: “Ik hou er niet van dat mensen spullen gebruiken waarmee ze vrijwillig hun hersens laten beschadigen. Daar wil ik niet bij zitten. Ik wil zuiver leven.”

Guy: “Ik heb ooit eens een sigaret geprobeerd maar ik kan het gewoon niet. Te vies voor woorden.”

Inez: “Alsof je vrijwillig in een brandend bos gaat zitten.”

Guy: “Ik drink ook nauwelijks alcohol.”

Zouden de zusjes hun werk ooit kunnen loslaten?

Miriam: “Iedereen om me heen vraagt of het niet eens tijd wordt dat ik stop. Dat ergert me. Ik vrees dat ik moeite heb om die toga weg te doen of om hem bij wijze van spreken in de voortuin ritueel te verbranden. De zaken in het ambtenarenrecht en het civiel recht zijn heel traag en duren soms jaren. Mijn cliënten kunnen mij in feite ook niet loslaten. En kijk naar politici, die zijn vaak ook in de 70, hè.”

Nieuwe heupen

Miriam: “Ik geniet van de kleinkinderen en ben trots op hen allemaal. Uiteraard zal ik na mijn pensioen oppassen als dat nodig is. Maar je kunt niet weer helemaal opnieuw beginnen en de hele tijd bang zijn dat ze van de trap vallen.”

Iets anders doen wat belangrijk is, zou ze wel aantrekkelijk vinden. “Burgemeester worden van Rotterdam, haha.”

Inez: “Bestuursrecht is een van Miriams specialismen.”

Miriam: “Maar ja, Aboutaleb zit er nog. En hij doet het goed.” Naar Inez toe: “Ik weet niet of dat heel privé is om te vertellen, maar ik heb twee nieuwe heupen gekregen dus ik kan weer even vooruit. Het heeft mijn leven zoveel

INEZ:

‘Ik ben 24/7 aan het werk. Guy heeft er een leven naast’

beter gemaakt. Iedereen heeft recht op een nieuwe heup en niet je eerst vijf jaar naar de fysio laten sturen. Neem gewoon een nieuwe.”

Inez (lacht): “Een mensenrecht! En ja, ooit zal ik dit werk wel een keer moeten loslaten. Ik neem me weleens voor om meer te gaan schilderen, maar ik ben nog steeds elk weekend aan het werk. Je zit toch in een rijdende trein. Mij is wel gevraagd of ik nog een boek – mogelijk een thriller – schrijf. Ik kijk hoe ik dat in kan passen.”

Dan moet de visagiste aan het werk en moet er nog een toga worden gevonden voor de fotografie.

Inez: “Er moet bij mij heel wat geplamuurd worden.”

Miriam: “Is het nog leuk om te vertellen dat ik een afwijking heb met rollend materieel? Dat we voor kantoor behalve een Vespa en een elektrische vouwfiets ook een Birò hebben? Zo’n overkapte scootmobiel?”

Inez: “Ja. En dat we die allemaal nodig hebben om bij de rechtbank te komen omdat iemand de Erasmusbrug dusdanig heeft gemaakt dat er slechts ruimte is voor twee speelgoedautootjes naast elkaar.”

Hun gelach buldert door het kantoor. ■

CV INEZ

1972-1976 Studeert rechten aan de Erasmus Universiteit

1978 Werkt bij ministerie en gaat dan werken bij haar zus Miriam bij Weski Advocaten in Rotterdam

2011-2013 Is juryvoorzitter van *Het Groot Dictee der Nederlandse Taal*

2012 Wordt door de JOVD uitgeroepen tot Liberaal van het Jaar

2014 Krijgt Erasmus-speld van Rotterdam. Boek *De jacht op het recht* verschijnt

Specialisme: (Internationaal) strafrecht

MIRIAM

1970-1975 Studeert rechten (UvA)

1976 Richt advocatenkantoor Weski Advocaten in Rotterdam op

Specialisme: bestuursrecht, ambtenarenrecht, arbeidsrecht, hippisch recht

GUY

2000-2005 Studeert rechten (UvA)

2006 Wordt strafrechtadvocaat bij Weski Advocaten in Rotterdam

Specialisme: (Internationaal) strafrecht